

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság  
Bf.III.54/2024/11. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. június 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

### **í t é l e t e t:**

Az emberölés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. március 20. napján kelt 4.B.46/2022/44. számú ítéletét **megváltoztatja** azzal, hogy

Terhelt1 vádlott által 2021. június 05. napjától 2021. július 30. napjáig büntügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe;

Az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült büntügyi költség összege helyesen 1.274.771,- (Egymillió-kettőszázhetvennégyezer-hétszázhetvenegy) Ft.

A bíróság a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2024. március 20. napjától a mai napig 2024. június 12. napjáig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 12.700,- (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft büntügyi költség megfizetésére az állam javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

### **I n d o k o l á s**

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2024. március 20. napján kihirdetett 4.B.46/2022/44. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160.§ (1) bekezdés]. Ezért a bíróság 10 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 6 évi közúti járművezetéstől eltiltásra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2021. június 1-től 4-ig

előzetes fogvatartásban, valamint 2021. június 5. napjától július 5-ig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy beszámításnál 1 nap szabadságvesztésnek nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A bűncselekmény elkövetéséhez használt gépjármű elkobzásáról, valamint az egyéb bűnjelek jogi sorsáról döntött. Kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás végett, a vádlott és védője elsődlegesen jogos védelem címén felmentésért, másodlagosan a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.274/2023/4-I. számú *átiratában* az ügyészi fellebbezést az ügyész által a vádlott terhére, súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte. Megállapította, hogy a felülbírálat a Be. 590.§ (1) – (2) bekezdés értelmében teljeskörű.

[4] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges releváns bizonyítékokat megfelelő formában a tárgyalás anyagává tette.

[5] A nyomozás során eljáró igazságügyi műszaki szakértő véleményében ellentmondások feszültek, melyet a szakértő tárgyaláson sem tudott feloldani, ezért a bíróság a Be. 197.§ (1) és (2) bekezdéseinek szem előtt tartásával másik szakértőt rendelt ki, aki ugyanazon adatok alapján adta meg véleményét, melyet alapul lehetett venni a tényállás megállapításakor, mert az a szakma szabályainak megfelelő volt. A bizonyítékokat kellő alaposággal és logikusan értékelte a törvényszék, azokat azonos szempontok mentén mérlegelte, ezen tevékenységét az indokolási kötelezettségét teljesítve az ítéletben bemutatta.

[6] A tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban a [10] bekezdés negyedik mondatát (feltételezést tartalmaz) és a [11] bekezdés első mondatát (vagylagos tényállítás) abból mellőzni kell.

[7] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerű a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetés, a bűncselekmény minősítése törvényes.

[8] Az ügyészség szerint a törvényszék által feltárt büntetéskiszabási körülmények korrekcióra szorulnak. Csekély nyomatékú enyhítő körülmény a kiskorú gyermek eltartása, mivel a vádlott csak rendszertelenül gondoskodott róla. A feltárt bűnösségi körülmények mellett a kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős mértékű súlyosítása indokolt.

[9] Az ügyészség rámutatott, hogy a Székesfehérvári Járásbíróság nyomozási bírása a 2021. július 30. napján hozott 2.Bny.522/2021/8. számú végzésével a vádlott bűnügyi felügyeletét 4 hónappal meghosszabbította, egyúttal azt Fejér megye közigazgatási területére kiterjesztette, mely határozat a Székesfehérvári Törvényszék 2021. augusztus 18. napján hozott 3.Bnyf.272/2021/2. számú végzésével vált véglegessé. Ennek megfelelően a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő rögzítése és beszámítására vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatása indokolt.

[10] Összefoglalva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a kiszabott szabadságvesztésbe a 2021. július 30. napjáig lakóhelyre elrendelt bűnügyi felügyeletet számítsa be, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a tényállás és a bűnösségi körülmények korrekciója mellett hagyja helyben.

[11] Terhelt1 vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában lényegében az elsőfokú eljárásban előadott bizonyítási indítványait, észrevételeit és érvelését ismételte meg.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás hiányos, tehát a tényállás felderítetlen, az ügyiratok tartalmával ellentétes, illetve törvényszék a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, mindezek miatt az ítélet részben megalapozatlan.

[13] Előre bocsátotta, hogy a bizonyítékokkal kapcsolatosan általánosságban elmondható, miszerint hibás koncepcióra épült a nyomozás, ami a szerelemfélést illeti. Ennek mentén került sor a nyomozásra, és ami nem illett bele a képbe, mint bizonyíték, arról vagy nem vettek tudomást, vagy hibás bizonyítékként kezelték (tanú2). Emberölés volt a koncepció, mely a szerelemfélést koncepcióból indul ki. Próbálták úgy irányítani az eljárást, hogy amit kitaláltak, csak az ahhoz szükséges és elegendő bizonyítékokat szerezték be. tanú2 vallomása a példa, hogyha ez nincsen összhangban a többivel, akkor megpróbálták az ellentétes bizonyíték hitelességét csökkenteni. Adott esetben a tanú elbizonytalanításával.

[14] A védő szerint ez a koncepció nem igazolódott, szemben a védenca által elmondott verzióval. A vádlotti vallomás lényege, hogy a sértett rátámadott, ő megijedt, ezért adott gázt, mely miatt a sértett leesett a kocsiról. A vallomást nem cáfolja semmi. Az objektívnek tűnő (videófelvétel) valóságtól másodpercen belüli eltérések vannak csupán. (pl. Állt-e a kocsi amikor ráugrott a sértett? Ez a kérdés 1 másodpercen belüli eseménysorral kapcsolatos pontos emlékeztést, érzékelést igényelne.)

[15] E vallomását tanú2 tanú aznap felvett nyilatkozata szinte szóról szóra alátámasztotta. A vádlott és tanú2 nem ismerték egymást, teljesen függetlenül vallották ugyanazt. A vádlotti, illetve a tanúvallomásra tényállás alapítható lett volna, mivel azt nem cáfolta semmi.

[16] Vitatta a védő többek között - tanú1 vallomására hivatkozva - azt a megállapítást, miszerint a vádlottat féltékenység és szerelemfélést motiválta a sértettet való konfliktusa kapcsán, mely közrejátzott a vád tárgyát képező bűncselekmény elkövetésében. Ezt a körülményt álláspontja szerint a pszichológus szakértői vélemény is cáfolja.

[17] Szintén iratellenesnek minősítette, miszerint „A vádlott és sértett egymást kölcsönösen elkerülte, egy ízben kerültek szóváltásba, ami tettelegességig fajult.” Ezzel szemben nem szóváltás volt a felek között, hanem a vádbeli időpontot két évvel megelőző incidens során minden előzetes szóváltás nélkül ütötte le jelen ügy sértettje a vádlottat.

[18] Hivatkozott a tényállásban rögzített időpontok és a helyszíni kamerafelvétel időpontjai között eltérésekre, továbbá arra is, hogy a videón látható mozgássorral nincsen összhangban az a feltételezés, miszerint a vádlott mindvégig látta, hogy mit csinál a sértett. Maga is kérte a tényállás [10]-[11] bekezdéseinek korrekcióját, mivel ezek a törvényszék vélekedését tartalmazzák, illetőleg nem kerültek bizonyításra a helyszíni tárgyalás elmaradása okán.

[19] A védő hangsúlyozta, hogy a videófelvétel nem mond ellent tanú2 tanú és a vádlott vallomásának, csak igen rosszul látszanak a történetek. Egy bizonyítási kísérlettel a történetek tisztázhatóak lettek volna. A bizonyítási kísérlet választ adhatna a vád és az ítélet szerint videón látottak, valamint a tanú (tanú2) és gyanúsított egybehangzó vallomása közti ellentmondás okára, azt fel is oldhatja. Az események rekonstruálása, és annak különböző szögből való megtekintése (és rögzítése) adhat kielégítő információt a történetek kétséget kizáró megállapítása irányába.

[20] Hivatkozott a védő tanú3 tanú vallomására a közvetlen előzmények tekintetében, aki szerint a sértett idegesen indult a vádlotti jármű irányában, mint a rakéta. Nyomozati szakban még azt mondta, hogy az autóra felugrott és verte a sértett a szélvédőt.

[21] tanú4, tanú5 és tanú5né tanúk nyomozati vallomása szemlélteti a sértett viszonyát a vádlotthoz, melyből következik a sértetti támadás lehetősége. A támadás megtörténtének előzményei és bármikor bekövetkező reális lehetősége megállapítható.

[22] A védő támadta szakértő4 igazságügyi műszaki szakértő szakvéleményét is a bizonyítási kísérlet elmaradása és az elemzett tanúvallomások tükrében. Kifejtette, hogy maga a baleseti mechanizmus kevésbé fontos kérdés, mint a sértett és a vádlott szándékának megítélése.

[23] A baleseti mechanizmus megállapítása során már állást foglalt az elsőfokú bíróság a részes felek szándékát illetően, (pl: felugrás kérdése, vádlott mit láthatott stb.), majd ezt követően a tudattartalom értékelésével is ebből baleseti mechanizmusból vont le a tudattartalomra következtetéseket. Csakhogy a bíróság ezt annak a koncepciónak mentén tette, hogy itt egy tudatos, azaz szándékos elütés történt a vádlott részéről, ezzel ellentétes megállapítás lehetőségének esélyt sem adva értékelte a logika szabályaival ellentétesen a bizonyítékokat, mely szembe megy az ártatlanság vélelmének alapelvével.

[24] A védő álláspontja szerint tévedett a törvényszék, amikor azt állapította meg, miszerint nem történt támadás a sértett részéről a vádlott irányában. A vádlott videófelvételen is látható mozgásából, 2 évvel korábbi támadásból a vádlott ellen, tanúk által is leírt magatartásából, korábbi kijelentéseiből a vádlott tekintetében, azaz a sértett vádlotthoz való viszonyából egyértelműen a támadó szándékra vonható le alapos következtetés.

[25] Azon megállapítás, hogy a vádlott az autójában, vagyis – az ítélet szerint - egy védett közegben volt, és a bíróság szerint nem fenyegette sérülés veszélye, önmagában nem zárja ki a jogos védelem lehetőségét. Egyrészt a gépjárműben, azaz a vádlott javaiban is lehet kárt okozni, mely megalapozza a jogos védelmi helyzetet, másrészt a bíróság helyzetértékelése téves e téren, mert annak a veszélye reálisan fennállt, hogy a vádlottnál másfélszer nagyobb sértett könnyedén „kiszedi” a vádlottat az autóból [EH 2019.05.B11.]

[26] A cselekmény jogi minősítése tekintetében előadta a védő, hogy az ítélet szerint szándékos emberölés történt. Ehhez nem kevesebbet kellett volna bizonyítania a vádnak, hogy a vádlott szándékosan akart sérülést okozni a sértettnek és az esetleges a halálába legalább belenyugodott. A vádhatóság ezt nem bizonyította minden kétséget kizáróan.

[27] A vádlott meg nem cáfolt vallomása és egyéb bizonyítékok alapján a vádlottnak nem állt szándékában sérülést okozni a sértettnek. A sértett támadt rá, és ennek a támadásnak következtében került a gépkocsi motorháztetőjére a sértett. A vádlott megijedt, és gázt adott, melynek következtében a sértett leesett. Amikor a vádlott meglátta a sértettet, azért kormányozza balra a kocsit, hogy a kontaktust elkerülje. Ezért is lassított a kocsit mielőtt a sértett felkerült rá. Szándékos bűncselekmény tehát semmiképpen nem történt, de a jogos védelmi helyzet fennállta okán a terhelt felmentésének van helye.

[28] A védő másodlagos indítványa szerint, amennyiben a büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg, abban az esetben is eltérő tényállás állapítandó meg, mely a minősítés megváltozását vonja maga után, melyhez kapcsolódóan a büntetés jelentős enyhítése szükséges.

[29] Az ítéltábla nyilvános ülésén megjelent ügyész – a védelmi bizonyítási indítványok elutasítását követően megtartott perbeszédében - fenntartotta az írásban benyújtott

indítványait és reflektált a védelmi felvetésekre. Rámutatott, hogy a védő fellebbezésének részletes indokai gyakorlatilag megegyeznek az elsőfokú eljárásban előadott vádlotti védekezéssel.

[30] A törvényszék ezzel szemben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást. Nagyon helyesen észlelte, miszerint a nyomozati szakban kirendelt szakértői véleményre tényállást nem lehet alapozni, ezért bár elírás történt az ítélet indokolásában a Be. 197.§ (1) és (2) bekezdés alapján rendelt ki új szakértőt. A szakértő a nyomozás során biztosított kamerafelvételek alapján járt el, amelyet a nyomozó hatóság technikailag feljavított; külön kinagyított felvételt készített, illetve lassítva is lejátszhatóvá tette azt a történés, amelyet a tényállás rögzített.

[31] Ez a kamerafelvétel, amit a védelem vitat, nagyon jól látható. Egyértelműen látható az, hogy milyen mozgása volt a vádlottnak és milyen mozgása volt a sértettnek. Azt is lehet látni, hogy zavaró közlekedési akadály nem volt azon a közlekedési területen, amelyen a baleset történt. Ebből következően a szakértőnek lehetősége volt ennek a felvételnek az alapján megadni azt a baleseti mechanizmust, amelyet az ügyészség álláspontja szerint a tényállás megalapozottan tartalmaz. Ez volt az oka annak, hogy az elsőfokú bíróság sem gondolta, miszerint a helyszínen kellene azt megtekinteni, vajon mit láthatott a vádlott vagy a sértett, mert ez egyértelmű volt a felvételek alapján.

[32] A szakértői véleményből emelte át a törvényszék azokat a megengedő és vagylagos megállapításokat, amelyeket annyiban szükséges pontosítani, hogy – miként a kinagyított, lassított kamerafelvételekből nagyon jól látszik - a vádlott figyelte a sértettet, visszafordult az eredeti haladási irányából, majd betolatott a parkolóba, és egy Y fordulat után onnan kihajtott. Látszik, hogy 1 másodpercnyi időtartamra, de mégis megtorpant az autó. Azt a szakértő nyilván nem tudta megmondani, hogy a vádlott fékezett, vagy csak levette a gázzal a lábát, de a lassítás ténykérdés. Ezt követően az is látszik, hogy a gépjármű egyértelműen a sértett irányába halad, majd amikor a sértett felkerült a motorháztetőre, felgyorsított.

[33] A szakértő arra is választ adott, hogy az a mozdulatsor, amiről valóban úgy tűnik, mintha a sértett felugrana a motorháztetőre, egy ösztönszerű védekezési mechanizmus volt. Ez az elkövetői magatartást semmiképpen nem befolyásolja. Annyiban van jelentősége, hogy milyen sérülései keletkeztek a sértettnek. Az viszont egyértelmű, hogy a vádlott magatartásának eredményeként a sértett később a kórházban elhunyt. Ezt Terheltl sem vitatta.

[34] A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a szemmel látható, objektív, illetve szakértői és személyi bizonyítékok alapján nem lehetett a vádlott jogos védelmi helyzetben objektíve sem. A kamerafelvételek alapján ez egyértelműen kizárható.

[35] Konkrétan nem zárta ki a törvényszék, de a jogi indokolás mégis utalt arra, hogy a Btk. 161.§-a szerinti erős felindulásról sem lehetett szó, hiszen a tényállás éppen ezért rögzíti azokat a tényeket; SMS váltásokat, hangüzeneteket, amelyek mind odáig vezethetnek, hogy a vádlott személygépkocsival nekiment a sértettnek szándékosan, és ennek a sértett halála volt a következménye. Az emberölés büntette tehát a helyes minősítés, ahogyan a törvényszék ezt megállapította.

[36] Az ügyész kifejtette, hogy a bűnösségi körülmények körében kisebb nyomatékú a kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodás, mivel a kiskorú gyermek édesanyjának nyilatkozatából megállapítható, hogy nagyon alkalmoszerűen és nagyon minimális összegben tett eleget a vádlott ennek a kötelezettségének. Különösen nagy nyomatékan van viszont annak, hogy a vádlott fényes nappal, viszonylag forgalmas útszakaszon követte el a terhére rótt bűncselekményt.

[37] Összefoglalva az ügyész indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést szabjon ki, valamint a kiszabott szabadságvesztésbe bűnügyi felügyelet vonatkozásában a beszámítást orvosolja.

[38] A vádlott meghatalmazott *védője* a másodfokú nyilvános ülésen fenntartotta a jogos védelem, mint büntethetőséget kizáró ok miatt felmentésre, másodlagosan eltérő minősítés; gondatlan bűncselekmény megállapítására és jelentős enyhítésre irányuló fellebbezését és megismételte ehhez fűzött érveit.

[39] Továbbra is hibásnak ítélte a szerelemföltés, mint motívum megállapítását, ami az egész bizonyítást behatárolta. A pszichológus szakértő szerint a vádlottnak nem volt már érzelmi kötődése tanúl iránt, ezért nem forralt bosszút féltékenységből sértett ellen.

[40] Hiányos a tényállás, mert nem foglalkozik a sértett magatartásának vizsgálatával. A sértett mit keresett az autó előtt? Azt lehet tudni, hogy kissé ittas volt, indulatos. Agresszív személyiségű ember volt, aki hosszabb időt töltött börtönben erőszakos bűncselekmény miatt, korábban a vádlottat is megtámadta, kétszer akkora volt, mint Terheltl. Futott a vádlott kocsija felé, majd a motorháztetőre felugorva ütötte a szélvédőt, amit a portörlési nyomok is igazolnak. Ez mind körülmény a jogos védelmi helyzet megállapíthatósága szempontjából.

[41] A kamerafelvétel csak a teherautó részleges takarásából, egy látószögből mutatja a sértett mozgását, de a vádlott oldaláról nem mutatja meg, hogy ő mit láthatott. Ezért lett volna szükség a bizonyítási kísérletre, több szemszögből megtekinteni a baleseti mechanizmust.

[42] A kamerafelvétel time kódja bizonyosan hibás volt, mert adatai szerint pont akkor bukkant fel a sértett, amikor a vádlott a fiát hívta telefonon, tehát nem figyelte az utcát. Ezért mondta, hogy sértett elé ugrott a bokor mögül.

[43] A baleset azért történt, mert Terheltl vádlott megijedt és nem tudta elkerülni az ütközést. Az elhárító mechanizmus lehetett rossz a részéről, ezért sérthetett közlekedési szabályt, amikor a saját sávjával ellentétes oldalra kanyarodott ki. Ez legfeljebb halált okozó közúti baleset gondatlan okozásának felelhet meg.

[44] A védő kérte arra az esetre, amennyiben a másodfokú bíróság megállapítja védenccse bűnösségét a gondatlan közlekedési bűncselekményben, értékelje enyhítő körülményként a kiskorú gyermekről a természetbeni rendszeres gondoskodást és tartását, amelyet tanúl tanúvallomása igazolt, továbbá a nagyfokú sértetti közrehatást. Ennek fényében az alkalmazott joghátrányt jelentősen mérsékelje.

[45] Kérte a védő harmadlagosan a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását megjegyezve, hogy az eredeti minősítés mellett is eltűlzott a 10 év szabadságvesztés, figyelemmel a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből való kizárásra is.

[46] sértetti képviselő1, a *sértett hozzátartozója felszólalásában* cáfolta a védő által sértett személyiségéről elmondottakat. Nem vitatta, hogy a sértett volt börtönben, de onnan jó magaviseletére figyelemmel a büntetése kétharmadának kitöltése után szabadult és visszailleszkedett a normál, jogkövető életbe. Rámutatott, hogy a 2018-as zaklatási ügy óta a vádlott nem járt be a lakótelepre, hanem a közeli benzinkúthoz kellett az anyának kikísérnie a gyermeket a kapcsolattartások alkalmával. A vádbeli napon a vádlott meglátta, hogy sértett vásárol az boltban és várt rá, majd utána ment, kereste vele a konfliktust.

[47] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megismételve védekezését kifejtette, hogy nem bűnös, nem ütötte el szándékosan a sértettet, csupán reagált a támadásra. Sajnálátát fejezte ki és hangsúlyozta, hogy soha nem volna képes senkit megölni vagy fizikailag bántalmazni, ilyet soha nem is tett életében.

[48] Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[49] A védelmi fellebbezés irányára tekintettel a másodfokú felülbírálat teljes körű volt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdésében írtakra figyelemmel, mely szerint az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását a bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[50] A felülbírálat során az ítéltábla megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését.

[51] Azt állapította meg, hogy a törvényszék a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[52] A Fejér Vármegyei Főügyészség B.268/2021/24. számú vádirata 2022. szeptember 5. napján érkezett a Székesfehérvári Törvényszékre. A 2022. november 30. napjára kitűzött, majd 2023. február 1. napján megtartott előkészítő ülésen a vádlott nem ismerte el a bűnösségét a váddal egyezően és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról. A védője előterjesztette bizonyítási indítványait tanú2, tanú1 és tanú3 tanúk kihallgatása, a baleset mechanizmusának vizsgálatára másik közlekedési műszaki szakértő kirendelése, helyszíni tárgyalás és bizonyítási kísérlet, a vádlott tekintetében másik pszichológus szakértő kirendelése végett.

[53] A 2023. március 8. napján tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság kihallgatta a vádlottat, aki írásbeli vallomását olvasta fel, illetve ismertette lettek a nyomozati vallomásai. Kihallgatta a törvényszék tanú1, tanú2, tanú3 tanúkat, nyomozati vallomásaik ismertetése mellett. Meghallgatta szakértő1 igazságügyi műszaki szakértőt, és tekintettel arra, hogy a nyomozás során általa készített szakértői véleményével kapcsolatban aggályok merültek fel, (a [27] bekezdésben tévesen felhívott jogszabályi hivatkozás helyett) a Be. 197.§ (1) és (2) bekezdései alapján új közlekedési szakértő kirendeléséről határozott szakértő4 személyében. A nyomozás során lefoglalt és a védő által folyamatosan kifogásolt minőségű kamerafelvétel videotechnikai szakértői vizsgálatát is elrendelte, mellyel a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézetét bízta meg.

[54] A 2023. december 4. napi tárgyaláson a törvényszék az újonnan elkészült műszaki szakértői szakvéleményt a tárgyalás anyagává tette, és meghallgatta szakértő4 igazságügyi szakértőt. Az új szakvélemény tükrében megkereste az egyesített szakvéleményben eljáró orvos-szakértőt, aki véleményét fenntartotta. A törvényszék lejátszotta - eredeti méretben és sebességben, illetve nagyítva és lassítva is - a helyszíni videó-technikailag feljavított, kikockázott kamerafelvételt, amelyben a vád tárgyává tett cselekménysor rögzítésre került.

Ezt korábban a műszaki szakértő rendelkezésére is bocsátotta. Ismertette az elsőfokú bíróság a sértettre vonatkozó orvosi szakvéleményeket, továbbá a vegyész-szakértői véleményt, valamint a vádlott, a sértett és tanú1 telefonjainak tartalmáról készített feljegyzést, híváslistákat, SMS-eket, cellainformációt is a tárgyalás anyagává tett. Meghallgatta továbbá szakértő3 pszichológus szakértőt, ismertette a pszichiáter szakértő véleményeket. Felolvasással tette a tárgyalás anyagává tanú4, tanú5 és tanú5né vallomásait. Elutasította a védő más pszichológus-szakértő kirendelésére, a helyszíni tárgyalás és bizonyítási kísérlet tartására irányuló bizonyítási indítványait.

[55] A 2024. március 20. napján tartott tárgyaláson a bizonyítást lezárva 2023. napján ügydöntő határozatot hozott.

[56] Az elsőfokú bíróság a fent írt legszélesebb körben összegyűjtötte és tárgyalás anyagává tette azon bizonyítékokat, amelyek az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek voltak. A védelmi érveléssel ellentétben nem teszi felderítetlenné a tényállást a bizonyítási indítványok elutasítása, ezért döntött úgy a másodfokú bíróság is, hogy nincsen szükség a tényállás magalapozottsága szempontjából a helyszíni tárgyalás és bizonyítási kísérlet megtartására. Ugyanis nincsen olyan tény vagy körülmény, amely a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ne lenne megállapítható.

[57] A törvényszék részletesen értékelte, egymással összevetette a vádlott és tanúk vallomásait, továbbá a szakértői véleményeket, valamint az egyéb releváns okiratok adatait. Alaposan megindokolta, hogy a vádlott védekezésével szemben a tényállást miért a volt élettárs, az észlelő tanúk, továbbá a kamerafelvétel, a bírói szakban készített igazságügyi műszaki szakértői vélemény, orvos- és pszichológiai szakértői vélemény, a telefonos híváslisták, SMS üzenetek és cellainformációk, valamint az egyéb releváns okiratok tartalma alapján állapította meg.

[58] Ezeket a személyi, okirati és szakértői bizonyítékokat kimerítő részletességgel bemutatta és elemezte az ítélete 4-12. oldalán, - a védelem állításaival szemben – messzemenően eleget téve az indokolási kötelezettségének.

[59] E körben a másodfokú bíróság rámutat, hogy az Alkotmánybíróság által rögzített elvek szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat indokolás [38] bekezdés; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat indokolás [89] bekezdés}. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kiterjedjen {3159/2018. (V. 16.) AB határozat indokolás [31] bekezdés, legutóbb 3173/2019. (VII. 10.) AB végzés indokolás [28]-[30] bekezdés}.

[60] A védő érvrendszeréről az állapítható meg, hogy hosszan és részletesen elemezte az elsőfokú ítélet tényállásában rögzített megállapításokat, melyeket a saját; a jogos védelmi helyzet fennállására alapított koncepciója tükrében emelt ki és a törvényszék által el nem

fogadott indokait próbálta meg azokkal szembe állítani, illetőleg a rendelkezésre álló bizonyítékokat a saját szempontjai szerint értékelni.

[61] Az ítéltábla nem találta megalapozatlannak tanúl és a vádlott kapcsolata körében tett megállapításokat, mert a törvényszék helyesen indokolta, hogy a vádlott az általa tanúsított magatartása alapján nem tudott belenyugodni, hogy tanúl a sértettel létesített kapcsolatot. Az iratok között szereplő üzenetek is erre utalnak, ahol a vádlott rendszerint sértegette tanúlt, és több alkalommal írt fenyegető üzenetet, melyekben a sértett kinyírását, elgázolását is kilátásba helyezte (4.B.46/2022/33-as számú utóirat). tanúl zaklatás miatt eljárást is kezdeményezett korábban a vádlottal szemben.

[62] Abban egyet lehet érteni a védő felvetésével, hogy nem szerelemföltés és féltékenység, hanem – a pszichológus-szakértő véleménye által feltárt személyiségi jegyek alapján - a volt élettárs felett gyakorolt befolyás megszűnte, efölött érzett harag váltotta ki Terhelt1nek a sértettel és tanúlval való nyílt összetűzés lehetőségét, a verbálisan durva, fenyegető megnyilvánulásait, tanúl és a sértett időnkénti megfigyelését, ami a zaklatási ügy alapját képező esetben, illetve a vádbeli napon is megtörtént.

[63] A telefonok tartalmának elemzése alapján megállapítható, hogy 2021. május 19-én a vádlott azt írta a volt élettársának, hogy „Mondd meg annak a vén szarkupacnak, hogy a Név1-nek ne tiltsa meg a telefonálást, mert esküszöm, ha meglátom az úton, keresztül megyek rajta.”

[64] A vádbeli napon délután 16 és 17 óra között Terhelt1 - a telefonja cellainformációi szerint - a gépjárművével a tanúl lakása körül a Név2 lakótelepen cirkált az autójával a cím11.- cím12. – cím13. – cím14 bázisállomások között, tehát még azt követően is, hogy a fiát 16.20-kor a lépcsőház előtt kitette és figyelte, amint az őt fogadó tanúlval együtt felmegy a lakásba.

[65] tanúl tanú vallomásából megállapítható, hogy ő 16.25 körül ért haza a fiával. Gyermek ekkor tehát vele volt. Ezt követően a vádlott gépjárművével egyedül tovább közlekedett a lakótelepen.

[66] A vádlott 14.06-kor majd 15.58-kor hívta tanúlt, aki a telefont nem vette fel, ekkor Terhelt1 3 db SMS üzenetet küldött, amelyben a volt élettársát „mocskos ribanc” és „hazudós dagadt kurva”, a sértettet „vén szar tróger”, illetve „szarkupac” jelzőkkel illette, valamint kifejezte kívánságát, hogy „együtt dögöljenek meg”. Ezt követően a vádlott 16.08-kor újból hívta tanúlt, aki ezt a hívást fogadta, majd 16.18-tól 16.26-ig a vádlott 10 sikertelen hívást kezdeményezett. Újabb, hasonló SMS üzenetet küldött 16.27-kor, továbbá 16.27 és 17 óra között 16 alkalommal hívta a volt élettársát. tanútból aggodalmat váltott ki Terhelt1 zaklató magatartása, mert 16.41 és 16.47 között négyszer is próbálta telefonon hívni sértett sértettet, aki a közelben bevásárolni volt.

[67] A híváslista szerinti időpontok és a kamerán látható idő (time kód) másodperc pontossággal nem vethetők össze, mert a biztonsági kamerák rendszer-órái függetlenek, önálló rendszerként üzemelnek, ezért általában nincsenek másodperc alapú pontos fedésben a tényleges időponttal. Ezzel szemben a mobiltelefon pontosan jelzi és rögzíti az időpontokat.

[68] tanúl vallomásából, illetve - a fent írtak szerint - a híváslistákból megállapítható, hogy őt a vádlott mikor hívta telefonon.

[69] Nem ellentétes a videofelvétellel a vádlott által vezetett gépjármű mozgásának rögzítése a [9] bekezdésben. A felvételen jól látható, hogy a vádlott a parkolóból kikanyarodva jobbról balra; tehát a sértett felbukkanásához képest éppen az ellenkező irányban haladt, majd, amikor vélhetően a visszapillantó tükörben meglátta az ott parkoló teherautó mögül kilépő sértettet, megállt, visszatolatott és tolatva jobbra fordulva ismét beállt a parkolóba. A műszaki szakértő lemodellezte; ábra is van róla, hogyan láthatta a teherautó mögül felbukkanó sértettet a vádlott a gépjárműből.

[70] A kamerafelvételen jól látszik, hogy a sértett korántsem futott a gépjármű felé, hanem inkább intenzíven gyalogolt, azonban nem érte el az autót, amikor a vádlott megindult az irányába és gyorsított.

[71] Az elsőfokú ítélet [10] bekezdésének tartalmát kifogásoló védői megállapítás a saját meggyőződésből indul ki, de figyelmen kívül hagyja a szakértő által kidolgozott mozgási mechanizmust mind a sértett, mind a vádlott gépkocsija vonatkozásában. Miután a sértett a vádlott gépjárművének motorház tetejére került, a vádlott tovább gyorsított, majd egy éles irányváltással jobbra kormányozta a járművet, ezért a tehetetlenségi erő következtében a sértett a földre zuhant. Ez a mozgássor szintén jól látható a kamerafelvételen, amely folyamatos, a manipuláció lehetősége fel sem merült.

[72] A vádlott és sértett mozgását - az elütést megelőző, illetve azt követő helyzetét - szakértő4 műszaki szakértő szakvéleményében pontosan modellezte, pontról pontra bemutatta. Ebből helyesen következtetett az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a tolatást követő elindulásakor már látta a sértettet és szándékosan kormányozta felé a gépjárművét. A szakértő a sértettnek az autó előtt való felugrására is magyarázatot adott, mely szerint ennek célja az volt, hogy a szemmel láthatóan neki tartó gépjármű ne a lábát találja el. A motorháztetőre történő szándékos felugrásról szó sem volt, ilyen a kamerán sem látható.

[73] Nem megalapozott az a védői hivatkozás sem, hogy valamilyen mesterségesen kialakított koncepció mentén járt volna el a nyomozóhatóság, illetve az elsőfokú bíróság, aminek a célja tanú2 tanú vallomásának elbizonytalanítása volt. A nyomozó hatóság és a törvényszék egyaránt a tényállás pontos felderítésére törekedett, és a tanú ismételt kihallgatására azért került sor, mert vallomása részben ellentétes volt az egyéb bizonyítékokkal, főként az objektív kamerafelvétellel.

[74] tanú2 tanú - szubjektív észlelése szerint - a sértett mozgását szemből látta, így azt érzékelte, hogy a sértett mozog a gépjármű felé, de a jármű és a sértett egymáshoz való távolságát egymáshoz viszonyuló relatív mozgását nem észlelhette, hiszen a gépjármű mögött helyezkedett el. A tanú első vallomásának pontosságát a védő igyekezett kihangsúlyozni, de ebben az is szerepelt, hogy a vádlott a gépjármű orrával állt be a parkolóba, ami egyértelműen valótlan a kamerafelvételek alapján. tanú2 tanú tehát a vádlott elütést megelőző mozgását sem érzékelte pontosan.

[75] A helyszínen is bizonytalanok voltak a tanúk, mert tanú1 elmondta, hogy amikor érdeklődött tőlük az derült ki, hogy végső soron „senki nem látott semmit”.

[76] A védő folyamatosan azt hangsúlyozta, miszerint védence következetes, meg nem cáfolt vallomására és tanú2 tanú előadására kellett volna a tényállást alapítani. Ezzel szemben

Terhelt1 vádlott már az első vallomásában sem mondott igazat, amikor azt állította, hogy ő sértett sértettel soha nem is találkozott. Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában azt állította, hogy senkit nem bántalmazott életében, de ezt cáfolta volt élettársa tanú vallomása, aki a vádlott részéről erőszakos magatartásról, tettlegességről számolt be.

[77] A tényállásban írt eseményt megelőző kommunikáció alapján a vádlottról elmondható, hogy kifejezetten indulat vezérelt állapotban volt, amikor meglátta az utcán sértett sértettet és a lakótelepen félórát körözve kereste vele az összetűzés lehetőségét.

[78] Nem találta az ítéltábla tehát megalapozottnak azt a védelmi érvelést sem, hogy az elsőfokú bíróság koncepciózusan értékelte volna a vádlotti tudattartamot. A törvényszék a 3/2013 BJE határozatban írtak figyelembevételével, a fentebb is részletezett tények mentén értékelte - az alanyi és tárgyi tényezők alapján - a vádlott szándékát.

[79] A védelem hangsúlyozottan állította, hogy a sértett támadt a vádlottra, veszélyeztetve a gépjárművét és az ő testi épségét, de ilyen tény megállapítására a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem lehet jutni.

[80] sértett részéről sem verbális, sem fizikai fenyegetés nem történt, csupán annyi állapítható meg, hogy gyorsan ment az autó felé. Nem derült ki, hogy mit akart a vádlottól, ugyanis a gépkocsiig nem jutott el.

[81] A kamerafelvétel tanúsága szerint a vádlott nem ijedt meg és nem elkerülni igyekezett a sértett estleges támadását, hanem elébe ment a konfliktusnak, amikor meglátva sértett, nem haladt tovább az ellenkező irányba, amerre eredetileg el akart hajtani, hanem visszatolatott és felgyorsulva megindult a sértett felé. A közeledés részéről történt, a fizikai kontaktust az ő magatartása váltotta ki.

[82] A bizonyítási indítványok elutasítása helyes volt, mert nem volt olyan tény, aminek tisztázása végett bizonyítási kísérletet és helyszíni tárgyalást kellett volna tartani. A táblabíróság is ezért nem vett fel bizonyítást a fellebbezési eljárásban.

[83] Tekintettel arra, hogy a Székesfehérvári Törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően mérlegelte, a másodfokú eljárásban nincs perjogi lehetőség arra, hogy az azonos szempont szerint értékelt bizonyítékokat a táblabíróság felülmérlegelje.

[84] Ily módon a jogos védelem címén való felmentésre, valamint az eltérő tényállás és minősítés megállapítására irányuló védelmi fellebbezés – mivel kizárólag a bizonyítékok értékelését támadta - nem foghatott helyt.

[85] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállást állapított meg, melyet az a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint, az iratok tartalma alapján, csupán az alábbiak szerint kell helyesbíten:

[86] A tényállás [7] bekezdés akként pontos, hogy a vádlott az élettársával való kapcsolat megszakadásából a fölötte való ellenőrzés lehetőségének megszűnéséből eredő sértettsége és haragja miatt nem hagyott fel a zaklató jellegű magatartásával.

[87] A [9] bekezdés 3-4. mondatát úgy pontosítja, hogy a vádlott elindult a parkolóból jobbra, majd meglátta a sértettet és visszatolatott, innen nagy lendülettel elindult balra, a sértett irányába.

[88] A [10] bekezdés 8. sorában úgy helyes a megállapítás, hogy Terhelt1 vádlott megszakította a gyorsulást.

[89] A [11] bekezdést akként pontosítja, hogy sértett az úttest szélén helyezkedett el, amikor a vádlott a gépkocsit balra előre megindította.

[90] A [13] bekezdésben rögzíti a bíróság, hogy a sértett 1968. augusztus 3. napján született, azaz 53 éves volt és testtömege 103 kg volt.

[91] A fentiek szerint korrigált tényállás immár teljesen megalapozott, amelyet az ítéltábla is irányadónak tekintett és a Be. 593.§ (3) bekezdés szerint ennek alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[92] A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is törvényes, indokolása szakszerű.

[93] A jogos védelem kizárása körében szükséges a jogi indokolás kiegészítése az alábbiakkal. A védő ugyan helyesen hivatkozott a 4/2013 BJE határozat elvi iránymutatásaira, de a jogos védelmi helyzetet megalapozó körülményeket - a törvényszékhez hasonlóan - az ítéltábla sem találta megállapíthatónak.

[94] A jogegységi határozat szerint a védekezést támadás előzi meg. Az elhárítás válasz a támadásra. A védekezés azért jogos, mert a támadás jogtalan. A jogosan védekező a jogot védi a jogtalansággal szemben, erőt alkalmaz az erőszak ellen. A támadás olyan tevékenység, amely megvalósítja valamely bűncselekmény (szabálysértés) törvényi tényállásának ismérveit. A támadás objektív ismérve annak jogtalansága. A jogtalan támadás elhárításának kockázatát, következményeit a támadónak kell viselnie.

[95] A rendelkezésre álló bizonyítékokból azonban nem állapítható meg, hogy a sértett jogtalan támadást hajtott volna végre a vádlottal szemben. Kétségtelen tény, hogy sértett sértett meglátta a vádlottat, majd - letéve a csomagját – sietve felé indult, de ez a gyors közeledés a még jogtalan támadásként nem értékelhető. Ezzel a magatartással, miszerint a sértett közeledett a vádlott gépjárműve irányába, semmilyen törvényi tényállást nem valósított meg.

[96] A védő által hivatkozott – jelen ügy tényállásától teljesen eltérő - eseti döntésben a támadó a gépkocsi ablakán benyúlva, erőszakkal kísérelte meg a járó motor leállítását, amelyet közvetlenül fenyegető jogtalan támadásként értékelték.

[97] Ezzel szemben a Kúria a BH2022.284. számú eseti döntésében kifejtette, hogy ha a sértett a terhelt irányában nem fejtett ki fizikai támadó magatartást vagy ilyen szándékú fizikai ráhatást (érintést, fogást), akkor a sértett felszólító és megállást elérni kívánó magatartása nem merítette ki a jogos védelmi helyzet megállapíthatóságát megalapozó jogtalan támadás vagy az ilyennel közvetlenül fenyegető veszély büntetőjogi fogalmát. Jogtalan támadás hiányában pedig fel sem merülhet a terhelt magatartásának elhárító cselekményként értékelése.

[98] Jelen ügyben a kamerafelvételen látható eseménysor úgy zajlott, hogy a vádlott - észlelve a sértettet – megállt, visszatolatott és újra beállt háttal jobbra, a parkolóba. Ezt követően a sértett közeledett a vádlott felé, aki anélkül, hogy a sértett bántalmazta volna vagy a gépjárművét ütötte volna, a sértett közeledtére gépjárművét erőteljes gyorsítással elindította sértett irányába. A kamerafelvételen látszanak a kipörgő kerekek, hallatszik a gumik csúszása, illetve azok nyomot is hagytak az útburkolaton.

[99] A sértett az elütést követően, a motorháztetőre felkerülve valóban ütötte a szélvédőt, de ennek oka többféle is lehetett; vagy tiltakozását, vagy félelmét fejezte ki és fogást keresett a gyorsuló autón.

[100] A vádlott arra nem hivatkozott, hogy a sértett fenyegette volna őt, de a verbális fenyegetés sem alapozta volna meg önmagában a jogos védelmi helyzetet.

[101] Mindebből következik, hogy személy elleni támadás nem állapítható meg a sértett részéről a vádlott irányába, amelyből következően jogtalan támadás sem volt, így a jogos védelmi helyzet fel sem merülhet. Jogos védelmi helyzet hiányában nem értelmezhető a védő által hivatkozott menekülő, védekező magatartás, illetve az elhárítás szükséges mértékének túllépése sem.

[102] A törvényszék helyesen mutatott rá jogi indokolásában a 3/2013. BJE kritériumai szerint az emberölés tényállás szerűségére. Helytállóan mutatta be a szándékosság két formáját; a vádlott vonatkozásában megállapítható tudati oldalt. Az ítélete [62] bekezdésében kifejtette, hogy a vádlott intenzív gyorsítással a normál útvonal helyett, áttérve a szemközti sávba, a sértett irányába kormányozta a járművét, majd az elütés után is gyorsított és olyan manővert hajtott végre, amelynek következményeként a sértett a gépkocsiról leesett.

[103] Mindezt a vádlott tudata átfogta, és azt is, hogy ha a sértett a gépjárműről az éles irányváltás következtében leesik, halálos sérüléseket szenvedhet. E reális lehetőség tudatában, az előre látható következménybe belenyugodva; azaz eshetőleges szándékkal cselekedett.

[104] A büntetés kiszabása körében irányadó tényeket helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság. Nem mellőzhető az enyhítő körülmények közül a kiskorú gyermekről való gondoskodás, mivel Terhelt1 rendszeresen tartotta a kapcsolatot a fiával, magával vitte vagy a szüleihez, megvásárolta számára a szükséges ruházatot, felszerelést.

[105] A vádlott terhére megállapított emberölés büntettének alapesete 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. A Btk. 79.§-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A Btk. 80.§ (1) – (2) bekezdései alapján a büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele; jelen esetben 10 év.

[106] A büntetési tétel középértékében meghatározott szabadságvesztés büntetés a másodfokú bíróság szerint is megfelel a büntetési céloknak, arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és a személyében rejlő magas fokú társadalomra veszélyességgel. Ezért annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt.

[107] Törvényes és arányos a közúti járművezetéstől és Btk. 61.§ (1) bekezdés és 62.§ (1) bekezdés alapján alkalmazott közügyektől eltiltás időtartama, amely igazodik a terhelt közlekedési előéletéhez, a cselekménykor megvalósított szabálysértés jellegéhez, továbbá a bűncselekmény jellegéhez.

[108] A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárása a törvény erejénél fogva került megállapításra.

[109] A bűnügyi felügyelet szabadságvesztésbe történő beszámításra vonatkozó rendelkezés nem pontos. Az ügyészi átiratban helyesen hivatkoztak szerint, a 8.Bny.389/2021/3. és 2.Bny. 522/2021. számú nyomozási bírói határozatok tartalmára figyelemmel pontosította az ítéltábla, miszerint a terhelt 2021. június 05. napjától 2021. július 30. napjáig volt házi őrizet jellegű bűnügyi felügyeletben.

[110] A bűnügyi költség összege is korrekcióra szorult, ugyanis a lefoglalt gépjármű tárolásával felemerült nem minden költséget vezetett fel a költségjegyzékbe a törvényszék.

[111] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[112] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2024. március 20. napján kelt 4.B.46/2022/44. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdés szerint helybenhagyta, annak helyes indokaira figyelemmel.

[113] A másodfokú bíróság a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította a Terhelt1 vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt.

[114] A fellebbezési eljárás során a lefoglalt gépjármű tárolási díjával felmerült bűnügyi költség viseléséről történt rendelkezés a Be. 574.§ (1) bekezdésén, illetve a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2024. június 12.

Dr. Széplaki László sk.  
sk.

a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.

előadó bíró

Dr. Németh Balázs

bíró

**Z á r a d é k :**

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2024. március 20. napján kelt 4.B.46/2022/44. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. június 12.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke